

Rytmicky podmanivou
ženeme se chvíli
na vlnách
svést se a vystoupit...

Bloudíme teď a tady
s hrdostí pokořenou,
vzhlížíme k vlastním činům,
co nás snad nedoženou.
Vědomě zaslepeni
svou vlastní degradací,
hrajeme poslední hru
s poslední generací.

Pravda pohřbená ve lži
je svým způsobem k smíchu
a při zavřených očích,
má vždycky sladkou příchut'.
Slova nám na rtech visí,
jak dlouho půjdem' takhle dál,
zas další z nás je mrtev,
ať žije, ať žije král.